

Exprimarea timpului în limbile germană și rusă. Jumătatea dreaptă a cadranului ceasului și particularitățile de exprimare, comune ambelor limbi - Mihalache Delia Doina (Universitatea din București)

Una din trăsăturile definitorii ale diferitelor culturi și a spațiilor care aparțin acestor culturi este raportarea la valoarea timpului. Dacă în spațiul occidental, creștin, timpul este perceput liniar, în spațiul asiatic, acesta capătă trăsătura ciclicității, a prezentului continuu și a timpului ce revine perpetuu. În același mod, fiecare limbă are propria sa raportare la timp, structuri gramaticale și semantice specifice pentru a desemna noțiunea de timp și curgerea acestuia. Acest lucru este cel mai vizibil în limbajul neoficial, iar din acest punct de vedere, limbile rusă și germană împart o similaritate în ceea ce privește exprimarea timpului, respectiv a orei. Lucrarea de față se ocupă de această particularitate atât la nivel formal, cât și tatonând puțin terenul speculației filozofice, în încercarea de a găsi o explicație a acestui mod distinct de exprimare a timpului, pe care îl regăsim în vorbirea curentă a celor două limbi